

נועה פאר או מים ממאדים | דניאל כהן לוי

בסיס נאס"א בערבה בעוד כמה שנים.

(הבמה מחולקת לשלושה חללים שמתקשרים ביניהם דרך טלפון או מסכים. במרכז בסיס נאס"א בערבה. משמאל משרדי נאס"א במרכז הארץ. מימין חללית זעירה בדרכה למאדים.)

(במשרדי נאס"א במרכז הארץ. גדעון, גבר חזק דומיננטי ואינטרסנטי)

גדעון: רבותיי, אנחנו שמחים לבשר שבעוד שעה קלה ינחת האדם הראשון על מאדים. שבע שנים אחרי שנמצאו שם מים יגיע סוף סוף האדם שישתה מהם. הערב נאס"א בשיתוף פעולה מיוחד עם תעשיית החלל הישראלית עושות היסטוריה בחללית זעירה. זהו רגע קטן, של אדם אחד, ואולי הפתרון למשבר המים עבור העולם כולו.

(בסיס נאס"א בערבה. אלכס פקיד צעיר וחדש, משתעמם בעמדת הבקרה. שר לעצמו בשקט, כדי לשעשע את עצמו)
אלכס: *This is Ground Control to Major Tom. You've really made the grade, and the papers want to know whose shirts you wear...*

(הוא מסתובב בחדר ומעיף טיסנים מנייר. פתאום התאורה משתנה, אורות מהבהבים וצליל צורמני חזק. אלכס נבהל אך לא יודע מה לעשות.)

אלכס: לא. לא. לא.

(הוא מתרוצץ בחדר עד שהצליל מסתיים באופן מפתיע ומשאיר את אלכס המום, הוא מנסה לפענח מה היה מקור הבעיה. בדיוק אז נכנסת חן, עובדת ותיקה במרכז, היא בהריון.)

חן: איף איזה חום בחוץ. לא חם לך?

אלכס: אני בסדר.

חן: מי הגאון שהחליט לתקוע את מרכז הבקרה באמצע המדבר. כל פעם שאני חוזרת מהשירותים בא לי למות מרוב חום, אי אפשר לנשום כאן. (מסתכלת על אלכס) היה משהו?

(הוא מושך בכתפיו, היא רואה את הטיסן בידו) מה אתה עושה?

אלכס: סתם. (מקמט את הטיסן)

חן: טוב איפה היינו?

אלכס: (פותח את המחברת) הקשר בין מרכז הבקרה –

חן: אה נכון נכון... טוב בקיצור התפקיד של המפענח הוא נורא חשוב. (מכתיבה, אלכס כותב לאט אך בהתגייסות) המפענח אחראי על הקשרים בין החללית למרכז הבקרה, ולעליו לפענח את האותות שמתקבלים, (מסתכלת במחברת שלו) בקרה עם ק'.

אלכס: סליחה. (מתקן)

חן: בעצם כל המרכז הזה הוא שיתוף פעולה סודי של נאס"א עם תעשיית החלל הישראלית. העבודה כאן היא מאוד מקצועית. איפה עבדת קודם?

(שוב אורות מהבהבים וצליל צורמני חזק. אלכס נבהל. חן עונה לטלפון)

חן: מרכז בקרה ערבה שלום.

גדעון: (קצר ולעניין) חן שומעת?

חן: כן גדעון.

גדעון: לא ענית מקודם.

חן: הייתי בשירותים. (מביטה באלכס)

גדעון: לא משנה. אני מזכיר שהנחיתה תהיה מלווה בשידור חי, מערוץ אחד.

חן: ברור.

גדעון: הם יהיו בעיכוב של 10 דקות מזמן אמת כדאי שהכל יתבצע חלק. הפעם זה קורה.

חן: ברור.

גדעון: הכל מוכן אצלכם?

חן: (מביטה סביב ובעיקר על אלכס) פחות או יותר.

גדעון: יותר חן יותר, תעלו מול **מ.40**, תבדקו שהוא מוכן לשידור.

חן: בסדר, גדעון.

גדעון: וכן?

חן: כן?

גדעון: הפעם שלא יהיו בעיות.

חן: עלי גדעון. (סוגרת את השיחה, תופסת את הבטון) יו, כל הזמן אני צריכה להשתין. טוב רגע נתקדם

עוד קצת ואז. איפה היינו? אה כן! בוא נתרגל קשר. תבקש עדכון **מ.40**. (אלכס מזין נתונים

לתוך המחשב) תקריא לי?

אלכס: (מקריא) "כדור הארץ ל**מ.40** - מבקש עדכון על המצב".

חן: (צוחקת) מה כדור הארץ ל**מ.40**, מה אתה רובוט? זה נעם. תכתוב לו: "נעם מה קורה? חן

ממרכז הבקרה, ערבה". (מקליד) בזמן הנחיתה אני אשב על העמדה ואתה תשב לידי, בסדר?

אם אני אצטרך לשירותים או משהו אז אתה רק תשים לב. זאת בעצם הזדמנות ללמוד.

אלכס: אוקי.

חן: (עושה קצת מתיחות לחוש בנוח) ענה?

אלכס: כן.

חן: יופי, מה הוא כתב?

אלכס: "בלי וו".

חן: מה?

אלכס: "בלי וו". (חן ניגשת לקרוא בעצמה מעל המסך) מה זה אומר? (מחפש בספר שלו)

חן: זה לא אומר כלום, נראה לי. תכתוב לו "חזור שנית". (אלכס מקליד) לפעמים הקשר קצת איטי,

למרות שמאוד שיפרו את זה בזמן האחרון. באמת משקיעים כאן הרבה. (מסתכלת שוב על

המסך) בלי וו? אולי חסר משהו... מה השעה?

אלכס: שתיים, אפס אפס.

חן: כבר? טוב רגע, צריך אישור מנהל. (מתקשרת לגדעון) גדעון, מבקשת אישור ליצירת קשר

בסטרימינג עם **מ.40**.

גדעון: יש בעיה?

חן: לא מצליחה לקבל אות.

גדעון: מתי אות אחרון?

חן: כמה דקות.

גדעון: מה קיבלת?

חן: (מקריאה מהמסך) "בלי וו".

גדעון: מה?

חן: בלי –

גדעון: (חסר מנוחה) חן, תעשי לי טובה. כבר היו לנו מספיק עניינים בשנים האחרונות, בואו נסגור

הפעם את הפעולה הזאת יפה. יש לנו פחות מעשר דקות.

חן: ברור.

גדעון: כל אישור כזה עולה לי עשרות אלפים, אבל אם את אומרת שצריך אני סומך עלייך.

חן: תודה גדעון. (לאלכס) שמע, תזכיר לי איך קוראים לך?

אלכס: אלכס סולוז'ניק.

חן: אוקי. אלכס תכתוב לו (מכתיבה) "חן מבקשת סטרימינג".

אלכס: (אלכס מסתבך בהקלדת המילה) ס-טרי-מי-

חן: עזוב. תחזיק רגע. (נותנת לאלכס להחזיק את הטלפון. אלכס עומד לידה אוחד בטלפון בציטנות ראויה

להערכה. נשמע צליל חיבור) נעם, שלום. זאת חן ממרכז הבקרה בערבה, שומע?

גדעון: (מתוך הטלפון) עלה?

חן: נעם, שומע? הלו? נעם?

(מתגלה נעם בחללית, הוא שקט, איטי מעט ואפתי באופן חשוד. מצב רוחו נע בין אדישות לתוקפנות. מרוט עצבים)

- נעם: מה?
- חן: הדאגת אותנו. מה קורה נעם?
- נעם: כלום.
- חן: מה כלום? בטח קצת התרגשות לא? עוד עשר דקות אתה מבצע נחיתה.
- גדעון: חן, מה קורה?
- חן: (לאלכס) תגיד לו רגע.
- אלכס: (לטלפון בחשש מה) רגע.
- גדעון: מה? מי זה?
- חן: (נדחפת לתוך הטלפון) גדעון אנחנו בסטרימינג רגע. (חוזרת לנעם, מעט בנייפה) נעם, מה קורה? למה אתה לא עונה.
- נעם: הייתי עסוק.
- חן: במה? (פאזזה) אתה איתי נעם? נעם?
- נעם: נעם זה בלי וו.
- חן: מה?
- נעם: נעם, כותבים בלי וו.
- חן: על מה אתה מדבר?
- נעם: שלוש שנים אני כאן, אז אפשר לזכור את זה לא?
- חן: אהה... אתה מתכוון למקודם. אני מצטערת הבחור החדש הקליד, כי לי כבר קצת קשה, פשוט הוא רוסי.
- אלכס: (מתקן) אני לא רוסי, אני אוקראיני.
- חן: לא משנה.
- נעם: אני תקוע בתוך החור הזה, שלוש שנים. אותו בן אדם עם אותו השם. ותמיד בלי וו. היה אפשר לחשוב שבסוף תצליחו ללמוד שלוש אותיות לא? וגם מה אתם כותבים לי **מ.40** כוסומו.
- חן: צודק, נעם. זאת הייתה אי הבנה. (נותנת מבט חמור לאלכס)
- נעם: עלק אי הבנה. כמה אסטרונוטים כבר יש, שאי אפשר לזכור שזה נעם בלי וו. אחד יש לכם רק אסטרונוט אחד! בתוך פאקינג קופסאת שימורים מעופפת. אני לא יכול יותר. אני לא - (מתנתקת השיחה)
- חן: פאק התנתק.
- גדעון: לא הבנתי מה העניין עם ה-וו.
- חן: (לטלפון) הרוסי כתב לו נועם עם וו. (מנסה להתחבר שוב)
- גדעון: (על נעם) מה הוא אידיוט.

- אלכס: (אלכס לא מבין) אני מצטער, אני חשבתי שנועם כותבים עם.
גדעון: מה אכפת לי מה חשבת. בעצם מה אתה עושה כאן? איפה אורי? חן?
חן: (לוקחת הטלפון) הייתה בעיה עם אורי.
גדעון: איזו בעיה? טוב לא משנה עכשיו. פשוט שההוא יגיד לו שהוא טמבל ונסיים את זה. זאת הפעם האחרונה ששולחים ככה... (מתחברים שוב)
חן: נעם אתה איתי? (לאלכס בלחש) תתנצל יפה! (לנעם) אני מצטערת שהתנתק, מתקנים את זה. בנתיים, אלכס כאן רוצה לומר לך משהו.
אלכס: נעם שלום, אני אלכס מהארץ. סליחה שאני לא ידעתי.
נעם: (אדיש) מי זה?
חן: אלכס הוא חדש, הוא יחליף אותי.
נעם: איפה אורי?
חן: (מתפתלת) הייתה בעיה עם אורי.
נעם: איזו בעיה?
חן: (מביטה על אלכס, מתרחקת ממנו לכיוון המסך ומנמיכה את קולה) אורי התעייף.
נעם: הוא מה?
חן: הוא כבר לא כאן.
נעם: מה? ממת? למה לא אמרו כלום!
גדעון: חן מה קורה שם. חן? יש לנו חמש דקות. (צועק על אלכס) תגיד לה חמש דקות (אלכס נלחץ מנסה להגיד לחן)
אלכס: יש חמש –
נעם: למה לא אמרו כלום! לכמה אנשים כבר צריך להודיע? לבן אדם אחד. ולא שלא יודעים איפה למצוא אותי או משהו.
גדעון: חן?
חן: (פעם ראשונה נלחצת) רגע, אני לא יכולה לעשות הכל לבד.
גדעון: תעלי אותי בסטרימינג מיד.
(גדעון גם עולה בסטרימינג, אלכס ממשיך להחזיק את הטלפון מתוך צייתנות)
גדעון: נעם, שומע? מדבר גדעון פז.
נעם: (אדיש עוד יותר) כן.
גדעון: יופי. אני שמח שאנחנו סוף סוף מדברים. דע לך שכבוד גדול נפל בחלקך.
נעם: (מסכן לעצמו) ממש.
גדעון: ואני רוצה לומר לך שלא רק המדינה אלא העולם כולו נושא אלייך הערב עיניים.
נעם: שטויות.
גדעון: אני רציני לגמרי, הנחיתה תעבור בשידור חי –

- נעם: אין נחיתה.
- גדעון: מה?
- נעם: אני לא עושה את זה. אני רוצה להפסיק.
- גדעון: אתה מה?
- נעם: נמאס לי, תחזירו אותי.
- גדעון: מה לחזור, רק הגעת?
- נעם: רק הגעתי? שנתיים וחצי אני עושה כאן ספירלות סביב הכוכב כדי להיכנס לסיבוב הכבידה.
- חצי מהחישובים לא נכונים, די שיגעתם אותי. (רציני) אני דורש לבטל.
- גדעון: אין לבטל. העולם כולו זקוק לך.
- נעם: לא, מספיק. אני חתמתי שאפשר לבטל אז אני מבטל.
- אלכס: (נלחץ, חרישי) לא!
- גדעון: (חריף) תקשיב לי טוב, אין לבטל ואין כלום אתה נוחת שם ושותה מהמים, ברור? מספיק עם האוונטות האלה כל פעם. אתה נוחת ושותה!
- חן: גדעון, תן לי רגע. (מתקרבת למסך) נעם אתה שומע? אנחנו יודעים שקשה לך, כל הזמן הזה לבד. אבל תזכור –
- נעם: תעשי לי טובה חן, בסדר? את בטח עפה מפה תוך חודש עם הבטן הזאת, אורי אלוהים יודע איפה הוא ואתם תוקעים אותי לבד עם איזה רחסי שלא יודע אפילו איך קוראים לי? מספיק תחזירו אותי. די נגמר לי.
- חן: נסה לזכור למה יצאת לכל זה ובשביל מי אתה עושה את זה. אנשים תלויים בך.
- נעם: למה יצאתי? אני אגיד לך למה יצאתי. למה לנועה פאר מי'2 היה פוסטר של אילן רמון בחדר זה למה. כזה אהבל.
- חן: לא, אתה לא עושה את זה בשביל נועה מי'2. אתה עושה את זה בשביל כל הנועות. ובשביל כל הרוניתיות, והמאיות, לא רק מי'2, אלא מכל העולם.
- נעם: איזה עולם? אני כבר לא יודע מה, ינעל רבאק מי שהמציא את המטוס הזעיר ומי שפיתח את החללית הזעירה. אני לא נושם יותר, אני לא יכול.
- חן: נעם, אני מזכירה, תתרגל נשימות.
- נעם: די כבר עם הנשימות, די כבר. אני רוצה לחזור. על הזין שלי המאדים ומשבר המים ובעיקר על הזין שלי נועה פאר מי'2. אגב נועה עם וו.
- גדעון: (תקיף) אתה יוצא משם ושותה, אתה שומע?
- נעם: בטח שאני שומע, אבל אני לא יוצא.
- גדעון: חכה תראה מה יקרה לך שתחזור.
- נעם: (החלטה) יודע מה, אני לא חוזר.

גדעון: סליחה?

נעם: לא נוחת ולא חוזר. נמאס כבר. (השיחה מתנתקת)

גדעון: הבחור הזה, הוא דפוק בשכל. אלוהים אדירים, הוא מקצר לי את החיים. חן, תישארי על

הקו, אני בנתיים צריך לעדכן את ערוץ אחד. (חן שהתעיפה מכל הסיפור נחה רגע)

אלכס: חן, מה עושים?

חן: מוצאים את נועה פאר. ואני לא יודעת מה. כל פעם משהו אחר. למה הביאו רק טונה

בשפופרות, למה נעם זה עם וו למה אין חלון למה נועה פאר. לא יכולה יותר. ואני גם חייבת

לשירותים. (קמה) אם הוא מתחבר עוד פעם... לא יודעת. (יוצאת)

(אלכס נשאר לבדו, מסתובב בחדר, מזמזם בשקט. עדיין מחזיק את הטלפון, לפתע נעם עולה חזרה לשידור)

נעם: חן? איפה חן?

אלכס: היא יצאה.

נעם: (מתכוון לקלל אך עוצר את עצמו) מי אתה?

אלכס: אלכס.

נעם: אתה יודע אולי איפה אורי?

אלכס: לא.

נעם: אתה מחליף אותנו. בסוף את כולם מחליפים.

אלכס: (פאזזה) איך שם?

נעם: איפה?

אלכס: במאדים.

נעם: בסדר. לא יודע, אין חלונות.

אלכס: ולא תצא?

נעם: (חושב רגע) לא חושב. (פאזזה) הפרויקט הזה, (מסמן לאלכס להתקרב) אין באמת משבר מים. הכל

מסחטת כסף. שולחים מישהו לחלל בקופסת שימורים ובנתיים לוקחים את הכסף. אין סיכוי

שאני אשתה מים ממאדים, אפילו לא בשביל נועה פאר. אני אומר לך כל המדינה הזאת זה

קומבינות.

[2014]